

40. redna letna skupščina Badminton Europe

Saarbruecken, 31. marec 2007

V letu 2007 praznuje Evropska badmintonska zveza svojo štirideseto obletnico. Kljub temu, da gre za okroglo obletnico, se upravni odbor ni odločil za odmevnejše praznovanje. Morda temu botruje tudi dejstvo, da gre za čas večjih sprememb, saj se starejša funkcionska generacija počasi poslavlja, organizacija pa se vse bolj profesionalizira. Redna letna skupščina je bila izvedena v sklopu Evropskega mladinskega prvenstva, prisotnih pa je bilo 43 članic (od sedanjih 50, saj se je organizaciji pred kratkim pridružila še Bosna in Hercegovina).

Letošnja skupščina je potekala v precej bolj prijateljskem ozračju kot lanska, ko sta se za govorniškimi odrom spopadali še dve ruski zvezi, ki sta vsaka zase hoteli pridobiti članstvo v BWF in s tem tudi v BE. Ruska situacija je sedaj rešena, tudi s posredovanjem športne arbitraže (CAS v Švici), nekatere zamere pa so očitno ostale. Zopet sta bili namreč opazni dve struji: trenutna pozicija in opozicijska angleško-balkansko-ruska naveza.

Skupščina se je začela s (ponovnim) spreminjanjem naziva organizacije, ki bo odslej Badminton Europe Confederation. Kratica ostaja BE (BEC pa predstavlja Badminton Europe Circuit) in tudi sicer se bo na večini dokumentov še naprej pojavljalo ime Badminton Europe, saj je beseda »konfederacija« dodana predvsem z namenom ponazoritve samostojnosti in neodvisnosti posameznih članic (na žalost je prav Evropska zveza med vsemi kontinentalnimi organizacijami najbolj notranje neuskklajena). Raznolikost mnenj je lahko zelo koristna, trenutno pa nekoliko škoduje, saj je posledično vpliv na BWF nekoliko zmanjšan, hkrati pa si BWF s pomočjo nekaterih držav članic še naprej prizadeva za regionalizacijo in s tem zmanjševanje moči BE po starem načelu deli in vlada.

V nadaljevanju je bila predstavljena možnost spremembe statuta, ki bi ukinila takoimenovane posredne glasove (proxy). Glas na skupščini bi namreč lahko izražala le oseba, ki bi pripadala določeni državi članici, ne pa tudi oseba, ki bi jo država članica pooblastila zgolj za zastopanje na posamični skupščini. Takšno »kupovanje« glasov se je namreč v zadnjem času pokazalo kot izrazito politično. Zanimivo je, da točka ni spodbudila širše razprave, čeprav je tema zelo občutljiva. Sam sem poudaril slovensko stališče, ki predlogu načeloma ne nasprotuje, saj smo znani po tem, da se skupščine raje ne udeležimo, kot da pooblastimo kogarkoli drugega. Hkrati sem se pridružil nekaterim drugim mnenjem, da je novi institut še nedorečen, saj ni povsem jasno, kdo je pravzaprav lahko »oseba, ki pripada določeni državi članici«. Zaradi nejasne formulacije je bil predlog posledično umaknjen z dnevnega reda.

Pomemben napredek je bil storjen tudi s sprejemom disciplinskega pravilnika. Nekaterim članicam sicer sprva niso bile všeč nekatere določbe v zvezi z (ne)odvisnostjo disciplinske komisije, ki so bile vsekakor na mestu, saj komisija ni zastavljena kot neodvisni organ, temveč jo sestavljajo izbrani člani upravnega odbora. V praksi sicer le redko prihaja do izrekanja sankcij, saj se disciplinske kršitve večinoma rešujejo pred komisijo BWF, večjih sporov med zvezo in članicami pa prav tako ni. Ker sem mnenja, da so boljša slaba pravila kot nedorečeno stanje, sem za govorniškimi odrom ponazoril pomembnost sprejema disciplinskih pravil na slovenskem primeru, ko smo bili zaradi neudeležbe na Helvetia Cupu 2005 (poškodbe treh deklet) kaznovani s precej visoko kaznijo. Dejstvo, da sploh nismo imeli priložnosti oporekati odločitvi upravnega odbora BE, oziroma niti izraziti svojega mnenja, je očitno prepričalo delegate, da so potrdili predlagana disciplinska pravila s pridržkom, da se bodo ta na naslednji skupščini še nekoliko popravila.

Za tem se je začel najzanimivejši in hkrati najnapornejši del skupščine. Odločalo se je namreč o novem konceptu največjih tekmovanj, pri čemer naj bi se potrdila delitev Evropskega prvenstva na ekipno in posamično, hkrati pa naj bi se omogočilo vsem državam, da nastopijo na EP, kar bi pomenilo posledično ukinitvev Evropskih B prvenstev (Helvetia, Finlandia Cup), uvedlo pa naj bi se še EP do 17 let. Sam postopek glasovanja je bil nekoliko nerodno izbran, saj se je najprej glasovalo o principih, nato pa še o paketu novih pravilnikov za vsako posamezno tekmovanje. Pri tem je takoj postalo jasno, da si angleško-rusko-balkanska naveza in ostale države stojijo precej nasproti. Angleži so namreč predlagali uvedbo evropske super lige, ki bi po sistemu tekem doma in v gosteh omogočila domnevno večje zanimanje medijev in televizije, ki ga turnirsko izvedeno ekipno EP očitno ne prinaša. Na žalost so Angleži predstavili zelo pomanjkljiv koncept, hkrati pa so povsem »pozabili« na dejstvo, da je bil prav ta koncept že večkrat zavržen, tako na skupščinah kot tudi v sklopu različnih odborov, nazadnje še pred kratkim znotraj ekspertne skupine, ki je pripravila nova pravila in nov koncept tekmovanj.

Tako smo bili priča povsem nelogični situaciji, ko so vse države podprle novi princip tekmovanj, nato pa smo bili priča zavrnitvi pravilnikov s tem v zvezi. Očitno gre še vedno za stare angleške zamere, ki so se jim sedaj pridružile še ruske, balkanska struja pa je z močno reprezentativnostjo v BWF ponovno podžgala notranja nasprotja v BE (trenutni interes ožjega vodstva BWF je prav gotovo šibka Evropa, ki omogoča nemoteno izvajanje nekaterih projektov, kot je na primer ustanovitev BWF, d. d.). Zaradi potrebne dvotretjinske večine so bili novi pravilniki zavrnjeni zaradi manjka zgolj enega glasu. Nastala situacija je povzročila precejšnjo zmedo, ko je predsednik skupščine objavil, da z zavrnitvijo pravilnikov (v zvezi z njimi je bilo le nekaj manjših pripomb, ki bi jih lahko naknadno razrešil UO BE) posledično padejo v vodo tudi vsi izglasovani principi, saj novih tekmovanj ni mogoče izvesti brez potrjenih pravil. Šele tedaj so nekatere države (večina jih je tako ali tako delovala le kot dobro naoljen glasovalni stroj) spoznale, da so pravzaprav naredile veliko napako, saj so dejansko glasovale proti zadevi, katero so še pet minut nazaj podpirale. Vse skupaj pa je izpadlo še kot zadnji predvolilni boj za mesto direktorja Circuita, za katero sva se potegovala angleški predstavnik in jaz.

Kasnejši sestanki in posvetovanja so pokazali, da je bila odločitev predsednika skupščine o umiku neizglasovanih principov napačna. Predsednik skupščine namreč ne more preklicati soglasno potrjenih sklepov, med njimi pa so bili tudi sklepi o ukinitvi evropskih ekipnih B prvenstev. Ukinitvev teh tekmovanj je namreč zahtevala zgolj sklep, za izvedbo tega sklepa pa logično ni potrebno sprejemati novih pravil. Tako se je BE znašla v veliki zagati, saj je skupščina dobesedni izglasovala »prepoved« nastopanja šibkejših držav na evropskih prvenstvih. Za rešitev nastale situacije bo treba izvesti izredno skupščino in sicer isti vikend, ko se delegati zberejo v Glasgowu za redno skupščino BWF. Sprejeti bo namreč treba kompromisno verzijo pravil oziroma glasovati o vsakem pravilniku posebej (da se to ni zgodilo že sedaj, je prav gotovo napaka vodstva BE, vendar hkrati vsaj nekoliko opravičljiva, saj neposredno pred glasovanjem, ko so bili principi že potrjeni, ni bilo čutiti tako hudega nasprotovanja). Očitno bo potrebno angleški predlog nekako vnesti v nova pravila oziroma nanj, v soglasju z Angleži, v celoti pozabiti, saj smiselno ne spada v današnji koncept tekmovanj.

Sledile so tajne volitve za nekatera mesta v UO BE. Za mesto Director for Circuit Tournaments sva se potegovala Derek Batchelor (ENG) in Andrej Pohar (SLO). Izvoljen sem bil s 23 glasovi proti 19, en glas pa je bil neveljaven. Gre za prvo izvolitev slovenskega

predstavnika v mednarodne badmintonske organe. V angleškem taboru je bilo čutiti precejšnje razočaranje, saj niso dobili zelenega mesta v UO, ob že omenjenem porazu v zvezi z evropsko super ligo, za katero so skupščinski predlog nazadnje kar umaknili. Za ostala mesta v UO BE so bili izvoljeni Ritchie Campbell (SCO, podpredsednik, ponovno izvoljen), Hans Lenkert (SWE, podpredsednik), Gregory Verpoorten (BEL, Director for Development), Joao Matos (POR, Director for Public Relations, ponovno izvoljen) in Mojmir Hnilica (CZE, Director for Technical Officials, ponovno izvoljen).

Z volitvami se je skupščina končala. Slovenci smo prav gotovo lahko zadovoljni, saj smo prvič v zgodovini dobili člana UO BE, po drugi strani pa so se prav okrog tega mesta lomila kopja, čeprav iz povsem drugih, političnih razlogov. K sreči so že sledeči sestanki nakazali bolj pozitivne note in večjo podporo, saj se prav vsi zavedamo, da je v tem času, ko prihajajo v veljavo pomembne spremembe Circuita, sodelovanje še kako potrebno. Po novem sistemu tekmovanj BWF namreč vsa kontinentalna tekmovanja spadajo v okvir Circuita, ki bo v prihodnje še bolj profesionalen, hkrati pa se mu obetajo novi izzivi, kot je nova usklajena notranja podoba, povečanje števila turnirjev, dvig denarnih skladov, želja po pridobitvi generalnega sponzorja, omogočanje sistema športnih stav in ponovna uvedba zaključnega finala Circuita z relativno visokim denarnim skladom za vse najboljše uvrščene. Seveda je hkrati interes držav članic, da tudi mladinski Circuit v kratkem doseže še višjo stopnjo organiziranosti in se v tem smislu čimbolj približa članskemu. Kar precej dela za novega direktorja, torej. K sreči mu bo pomagala profesionalna ekipa zaposlenih na BE, med njimi zlasti Jimmy Andersen, ki je zadolžen zgolj za tekoče dnevne naloge v zvezi s Circuitom.

Andrej Pohar,
delegat BZS na skupščini